

ת"פ 3884/10/23 - מדינת ישראל נגד ישוואס גיבטו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

4 מרץ 2024

ת"פ 3884-10-23 מדינת ישראל נ' גיבטו

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד בן מחני

נגד

הנאשם

ישוואס גיבטו

על-ידי ב"כ עו"ד אליז קסנטיני ועו"ד גיא ארנברג

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעסקה אחרת בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפיץ, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.
2. הסדר הטיעון שגובש כלל את תיקונו של כתב האישום המקורי אך זאת מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש.
3. להשלמת התמונה העובדתית, יצוין כי רן תפרי (להלן - **תפרי**), הקשור למסכת העובדתית בענייננו, נאשם במסגרת ת"פ 27164-09-23, הודה והורשע, ודינו צפוי להיגזר ביום 6.3.24.

עובדות כתב האישום המתוקן

4. בין הנאשם ובין תפרי קיימת הכירות מוקדמת. נגד אחיו של הנאשם התנהל הליך פלילי בבית המשפט השלום בתל אביב, בגין תקיפה ואיומים כלפי ולריה ואיציק ששון שהתגוררו עד חודש יולי 2023 בבניין באור יהודה. ולריה ואיציק היו עדי תביעה באותו הליך. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כשבוע עובר ליום 27.7.23, נפגשו תפרי והנאשם בקיוסק סמוך לבניין, ולאחר שאיציק ששון עבר במקרה במקום, סיפר הנאשם לתפרי על ההליך הפלילי נגד אחיו ועל זהותו של איציק. בתגובה לדברי הנאשם, הציע תפרי לדקור את איציק ששון. הנאשם אמר לתפרי בתגובה כי הדבר מסוכן ועדיף להשליך רימון הלם לעבר חצר ביתו.

בעקבות זאת קשר הנאשם קשר עם תפרי להשליך רימון הלם לעבר הבניין בכוונה לאיים על איציק, לצורך כך שלח הנאשם את תפרי למכולת באור יהודה כדי לקבל מאחר, 900 ₪ לצורך רכישת רימון הלם. בהמשך, בהנחיית מי מטעמו של הנאשם, רכש תפרי רימון הלם סינוור M7290 (להלן- הרימון) באמצעות הכסף שקיבל. בנוסף, לפי בקשתו של תפרי, סיפק הנאשם לתפרי, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, אופנוע גנוב מסוג "ג'וי רייד".

ביום 27.7.23 בשעה 15:38, או סמוך לכך, הגיע תפרי לבניין כשהוא רכוב על האופנוע ונושא את הרימון. תפרי השליך את הרימון, על דעתו של הנאשם, לעבר חצר הבניין בכוונה לאיים על איציק, להפחידו או להקניטו. כתוצאה מכך הרימון התפוצץ ברעש גדול והעלה עשן.

5. על בסיס האמור לעיל הורשע הנאשם בעבירות של עסקה אחרת בנשק, איומים ומעשה פזיזות ורשלנות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

6. ב"כ התביעה, עו"ד בן מחני, עמד בטיעונו על מכלול הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, ובהם שמירה על שלמות הגוף, ביטחון הציבור, במיוחד לאור התפוצצות רימון הלם בבניין, הסדר הציבורי, ופגיעה בהליכי משפט תקינים ובסמלי שלטון. התובע עמד על נסיבות ביצוע העבירות השונות, ועל רקע פסיקה שהוצגה, עתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע 45 חודשי מאסר ועד 65 חודשי מאסר. בשים לב למתחם הענישה, ולעברו הפלילי של הנאשם, עתר התובע למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם ולהפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים.

טיעוני ההגנה

7. ב"כ הנאשם, עוה"ד אליז קסנטיני וגיא ארנברג, עמדו בטיעוניהם על נסיבות ביצוע העבירה, תוך שהוסבר כי יש לראות את תפרי כ"מנוע" של העבירה. עו"ד קסנטיני ציינה כי חלקו של הנאשם הסתכם במיתון הצעתו הראשונית של תפרי, לדקור את איציק, ובמתן הכסף וההכוונה לצורך רכישת הרימון. נטען כי הנאשם לא ידע מתי תפרי ישליך את הרימון, ולראיה תפרי השליך את הרימון מספר ימים לאחר מתן גזר הדין בעניין אחיו של הנאשם. הסניגורית התייחסה לנתוני חייו המורכבים של הנאשם ולעובדה ששכל את שני הוריו בגיל צעיר. הוסבר כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה בשלב מוקדם של ההליך וכיום הוא נמצא בהליכי טיפול בבית הסוהר.

לאור האמור לעיל, ועל יסוד פסיקה שהוצגה, עתרה הסנגורית לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 9 חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, וטענה כי יש למקום את הנאשם בסמוך לתחתית המתחם באופן שיוטל עליו עונש שאינו עולה על 12 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. בכל הנוגע למאסר המותנה - צוין כי יש מקום להפעילו בחופף.

דין והכרעה

8. בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על מגוון הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות הנשק, שהמרכזי בהם - הצורך בשמירה על שלום הציבור ובטחונו. עוד עמד בית המשפט העליון, וביתר שאת בתקופה האחרונה, על הצורך בהעלאת רף הענישה בעבירות מסוג זה נוכח פגיעתן הקשה בציבור.

וכך נקבע, בין היתר, על ידי בית המשפט העליון: "**אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש [...]. מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים**". (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021))

במקרה דנן נפגעים גם אותם ערכים של שמירה על תקינות ההליך המשפטי והצורך לייצר סביבה בטוחה לעדים שאמורים להעיד בהליכים אלה.

9. מגמת החמרה בענישה בעבירות הנשק באה לידי ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין שנכנס לתוקפו ביום 8.12.21. סעיף 144(ז) לחוק העונשין קובע עונשי מינימום ביחס לעבירות נשק שונות ובהן העבירה מושא ההליך שבפני, באופן שהעונש שיושת לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו, וכי עונש מאסר זה בהיעדר טעמים מיוחדים לא יהיה כולו על תנאי. אין חולק כי העבירה בעניינו בוצעה לאחר תיקון החוק כך שהעונש הקבוע בצידה של עבירת העסקה האחרת בנשק עומדת על 15 שנות מאסר ועונש המינימום עומד על 45 חודשי מאסר, שאפשר כי יושת בחלקו על תנאי.

10. בבחינת נסיבות ביצוע העבירה נתתי דעתי לנתונים הבאים:

(א) **התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם** - התביעה ביקשה לראות את הנאשם כ"מוביל" האירוע בהיותו בעל המוטיבציה לאיים על איציק, ובהיותו האדם שדאג למימון רכישת הרימון ולהספקת האופנוע הגנוב. לעומתה - ההגנה ביקשה לראות בתפריי כעברייני המרכזי בהיותו האדם הראשון שהעלה את רעיון הפגיעה באיציק, ומי שבסופו של יום - הוציא את תוכנית זריקת רימון ההלם אל הפועל.

לטעמי, ועל רקע חלקו של כל אחד, ניתן לראות בפעולותיהם של הנאשם ותפרי ככאלה המלמדות על רמת חומרה דומה, בין אם חומרה זו נגזרת מהפעולות שביצע הנאשם (לרבות המימון) ובין אם אלה נגזרות מהוצאת התוכנית אל הפועל על ידי תפרי (בהכוונת ומימון הנאשם).

העובדה כי מדובר במעשה מתוכנן ולא ספונטני, שהצריך הצטיידות ומימון, משליכה על מתחם העונש.

(ב) **סוג כלי הנשק טיבו ועוצמת הנזק הגלומה בו** - הפסיקה הבחינה בין רימונים העלולים לגרום לנזק משמעותי ואף לאובדן חיי אדם (כגון רימוני רסס), לבין רימונים העלולים לגרום נזק בלבד. בענייננו מדובר ברימון הלם סינוור הממוקם על הצד הנמוך של טווח המסוכנות.

(ג) **הניסיון להלך אימים על עד תביעה** - על אף החומרה הטמונה בפעולה שמטרתה להלך אימים על עד תביעה, עובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם הסכמת הצדדים כפי שבאה לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון, מלמדת על חומרה בעוצמה מתונה. במה הדברים אמורים? לא הייתה מחלוקת כי זריקת הרימון התבצעה בפועל מספר ימים לאחר שנגזר דינו של אחיו של הנאשם, ובמסגרת הסדר טיעון סגור. אותו איציק לא צריך היה להעיד, וממילא - במועד בו נזרק הרימון לא היה טעם כלשהו "להפחידו", מה גם שהנאשם לא היה מודע למועד בו ייזרק הרימון, ומועד זה נקבע על ידי תפרי.

(ד) **הנזק שנגרם כתוצאה מזריקת הרימון** - ככלל, יש חשיבות לשקלל במסגרת מתחם עונש הולם את היקף הנזק שנגרם. במקרה דנן, כתב האישום המתוקן מלמד כי הנזק התמצה ב"רעש גדול" ובעשן. כתב האישום אינו מפרט האם איציק היה בבניין באותה העת, או האם מישהו מהשכנים או עוברי אורח נחשפו לרעש ולעשן. תוצאת האירוע צריכה להילקח בחשבון במסגרת קביעת המתחם, ויש בה, בנסיבותיו של המקרה, כדי למתנו במעט.

11. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 1693/23 אבו אחמד נ' **מדינת ישראל** (3.12.2023) - המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת נשיאת נשק ועבירת איומים בכך שלאחר שנעצר על ידי שוטר מתחנת נצרת, גמלה בליבו ההחלטה לאיים על השוטרים. הנאשם חבר לאחר והשניים נסעו לעבר ביתו של אחד מהחוקרים בתחנת המשטרה בנצרת, כשהם מצוידים ברימון הלם. המערער, אשר נהג ברכב, הוריד את האחר ליד ביתו של השוטר ועזב את המקום. האחר לקח את רימון ההלם והשליכו לעבר הכניסה לבית. הרימון התפוצץ וגרם לרעש גדול ולסימני פיוח בסמוך לכניסה. האחר מיהר להגיע לנקודת האיסוף שנקבעה מראש על ידי השניים, שם אסף אותו המערער והם נסעו מהמקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע **בין 30 חודשי מאסר ל- 60 חודשי מאסר** ועונשים נלווים והשית על המערער 48 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

מקרה זה חמור יותר מענייננו, הן בשים לב למיהות מושא האיום, סמיכות הזמנים ותוצאות המעשה.

ע"פ 2933/19 **צדיק נ' מדינת ישראל** (26.9.2019) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק ומעשה פזיזות ורשלנות בכך שנסע למסעדה כשהוא נושא עמו רימון הלם, שחרר את נצרת הרימון והשליכו לעבר מדרכה הסמוכה למסעדה - שם התפוצץ. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 9 ל-26 חודשי מאסר**, והשית על המערער 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

מקרה זה פחות בחומרתו מענייננו.

ע"פ 8845/15 **פואז נ' מדינת ישראל** (17.11.2016) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נשיאה והובלת נשק ומעשה פזיזות ורשלנות בכך שהשליך רימון הלם לעבר בית והרימון נפל והתפוצץ במרחק קצר משני בני משפחה, מבלי שנגרם נזק. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר** והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

ת"פ (מחוזי תל אביב) 7133-07-20 **מדינת ישראל נ' רוזן** (6.9.2022) - במקרה זה הנאשם הורשע בעבירות נשק, ומעשה פזיזות ורשלנות. הנאשם נשא ברכבו יחד עם אחר רימון הלם בכוונה להשליכו לעבר ביתו של בן זוגה לשעבר של זוגתו. הנאשם נהג ברכב, האחר השליך את הרימון לעבר גדר הבית והרימון התפוצץ בעוצמה. ברכבו של הנאשם אותר אקדח הזנקה שהוסב לירי תחמושת. במקרה זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 19 ל-48 חודשי מאסר** וגזרתי על הנאשם **19 חודשי מאסר**.

יש לציין כי פסקי דין אלו מתייחסים לאירועים שהתרחשו עובר לתיקון 140 לחוק העונשין.

12. על יסוד האמור לעיל, ראיתי לקבוע **מתחם עונש כולל הנע בין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים

13. הנאשם בן 26, לחובתו עבר פלילי הכולל שש הרשעות בעבירות אלימות (שאינן מהרף הגבוה), סמים רכוש והפרת הוראה חוקית, בגינן ריצה 3 תקופות מאסר (6 חודשים; 6 חודשים; 9 חודשים). יש בעבר הפלילי כדי להצדיק החמרה מסוימת בקביעת העונש המתאים בגדרו של המתחם, הגם שזו הפעם הראשונה בה נותן הנאשם את הדין בבית המשפט המחוזי.

מנגד, ניתן לזקוף לזכות הנאשם שני נתונים מרכזיים.

הראשון - הודאה ונטילת אחריות. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו כבר בתחילת ההליך המשפטי, ויש להעניק לו את אותה הקלה השמורה לנאשמים הבוחרים להתנהל בדרך זו.

השני - יש משקל לנתוניו חייו המורכבים של הנאשם, כפי שאלה נסקרו על ידי ההגנה, כאשר בראשם עומד התייתמותו מהוריו בגיל צעיר.

לאור האמור לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר מותנה בת 6 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 1105-06-2022 באופן ששלושה חודשים ירצו במצטבר, ושלושה חודשים בחופף למאסר אותו הטלתי בסעיף א'. חפיפתו החלקית של המאסר המותנה, נותנת ביטוי נוסף להודאת הנאשם וקבלת האחריות המיידית.

סך הכל ירצה הנאשם 33 חודשי מאסר החל מיום מעצרו - 19.9.23.

ג. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירה לפי סעיף 144(ב2).

ד. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת נשק מסוג עוון.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**